

ברוך מודון:

„כדי לתרום ביצית צריך לעבור טיפול!“

רק ארבע נשים ישראליות התנדבו לתרום ביצית להפריית-מבחנה. כדי לעזור לנשים חסרות שחלות להרות וללדת. רופאי יחידת הפריית-המבחנה פנו רק לנשים פנויות. מאחר שכך החליטה הוועדה האתית העליונה לטיפול נסיוני. שאלתי את מנכ"ל משרד-הבריאות, המרופסור ברוך מודון, העומד בראש הוועדה, האם בכך שהוחלט לפנות רק לנשים פנויות, לא קבעו מראש שהיענות תהיה קטנה. סביר יותר לחשוב שאשה נשואה, שילדה כבר כמה פעמים, תהיה פתוחה יותר לתרומה מאשה שעדיין לא ילדה.

הטעות שלך היא שאת חושבת שהרופאים פנו לכלל הנשים בארץ. זה לא נכון. פנו רק לנשים שבמילא היו בטיפול להפריית-מבחנה, וכשהוצאו מגופן כמה ביציות, ביקשו מהן לתרום ביצית אחת לאשה אחרת.

● **מדוע לא פנו לכלל הנשים בארץ. בטח היו הרבה מתנדבות לעניין.**

אני לא חושב כך. זה לא לבוא לחמש רקות, לתרום ביצית וללכת. צריך לעבור טיפול שלם והכנה הורמונאלית.

● **אז מדוע לא לבקש תרומה גם מהנשים הנשואות שבטיפולי?**

הוועדה ישבה וחשבה על העניין. יש כמה סיבות שהוחלט לפנות רק לנשים פנויות, לפחות בשלב זה. הסיבה העיקרית היא, שאם אשה באה לטיפול, מוציאים מגופה כמה ביציות, אחת משתילים לה כחזרה, ואחרת נותנים לאשה אחרת. שתי הנשים מוכנות לטיפול בריזומנית והן נפגשות. תארי לך, שאחרי-כך אצל התורמת לא מתפתח הריון ואצל זו שקיבלה את התרומה, כן. מלבד הצער העמוק שזה יכול לגרום, יכולה להתעורר גם בעיה מישפטית. סיבה שניה היא שהתורמת צריכה להתום על כך, וכשיש תור כלי-כך גדול להפריית-מבחנה, יכול להיווצר מצב שגברים תיכנסנה ללחץ, שבלי חתימה הן תפסדנה את תורן. סיבה אחרת היא, שכל בעל יכול לעטון כי ילד, השייך גנטית לאשתו, גדל במישפחה אחרת. ויש, כמוכך, הסיבה ההילכתית, שיש כאן ביצית של אשה נשואה, שמוכרת במגע עם זרע של גבר זר, מעין ניאוף הביצית. את רואה, יש כאן הרבה מאוד בעיות שאינן קיימות לגבי נשים פנויות.

● **ובכל זאת יש 70 נשים שמחכות לתור ורק ארבע תורמות.**

בואי נראה איך הניסיון הזה יצליח, ואחרי-כך נדבר הלאה.

● **מתי נדע אם הניסיון הצליח?**

תוך כמה חודשים נראה אם מתפתח הריון.

גרטרוד מימן:

„אני לא יודעת כמה עולות סיגריות היום!“

אם אתה רוצה להרגיש את התנודות בעישון הסיגריות או בקנייתן. אז לך אל המומחית הכי גדולה בשטח. גרטרוד מימן, מוכרת סיגריות כבר 37 שנה מול קפה „רוול“ בתל-אביב והיא יודעת בדיוק מי קונה וכמה קונים.

● **כמה עולה היום קופסת סיגריות „קנט“?**

לא יודעת.

● **אז איך אני אקנה?**

לא תיקני.

● **אמרתי לך שהמחיר היום הוא 1700 שקל לקופסת „קנט“.**

לי אף אחד לא אמר. אני שואלת ושואלת ולא אומרים כלום, או אני לא מוכרת סיגריות אמריקאיות.

● **ואנשים מבקשים לקנות?**

היום ביקשו רק שני אנשים.

● **סיגריות אחרות, קונים ברגיל?**

בטח לא קונים. זה הרבה כסף. ברדוווי עולה 269 שקל. קונים פחות ופחות ופחות.

● **זאת אומרת שאנשים הפסיקו לעשן?**

אני לא יודעת. אולי הפסיקו לעשן ואולי הפסיקו ללכת בריזונגון.

● **יש סיגריות יותר זולות, כמו „אסקוט“. אנשים קונים מהם יותר עכשיו?**

לא. אולי זה יבוא.

● **את מעשנת, גברת גרטרוד?**

מה, אני השתגעתי?

שרה יצחקי:

„רוב חברי-הכנסת מודיעים על צאתם לחו"ל!“

במיסגרת הכנת מדור זה, אני מנסה מדי שבוע לדבר או להיפגש עם איזה חברי-כנסת, שיוכל לענות לי על שאלותיי. עוד לא קרה לי שכל חברי-הכנסת שטילפנתי אליהם היו בארץ. לפחות אשה של אחד מהם אומרת לי מדי שבוע את המישפט הנפוץ „בעלי בחו"ל“. השבוע זה קרה לי יותר מפעם ויותר מפעמיים. שאלתי את דוברת הכנסת, שרה יצחקי, כמה חברי-כנסת נמצאים ברגע שיחתנו בחו"ל.

כ־15 חברי-כנסת נמצאים כרגע בחו"ל, בשליחות ציבורית, וארבעה נמצאים בחו"ל במישלחת פרלמנטרית, במועצת אירופה.

● **זה שאני לא יכולה למצוא אותם זה לא אסון גדול, אבל איך מוצאים אותם אלה שבאמת זקוקים להם?**

לפי תקנון הכנסת, כל ח"כ היוצא לחו"ל, חייב להודיע על כך ליו"ר הכנסת, באמצעות קצין-הכנסת.

● **והם עושים את זה?**

ברוב המיקרים הם עושים את זה.

● **האם הם צריכים להודיע על סיבת ההעדרות ועל תקופת ההעדרות?**

אם הסיבה היא שליחות ציבורית, או כולם יודעים על כך, אם הנסיעה היא פרטית, אין חייבים לפרט. בקשר לזמן ההעדרות, ברוב המיקרים נהוג להודיע על כך, ברוב המיקרים הם משאירים כתובת היכן אפשר למצוא אותם.

● **לאיזה מיספר חברי-כנסת שוהים בחו"ל בעת ובעונה אחת כבר הגעתם? לפעמים יש הרגשה שהצי מהם נופעים בעולם.**

אני חושבת שעושים מהעניין הרבה מאוד רעש. אם יש שתי מישלחות בחוץ וכל מישלחת מונה 10 אנשים ואם יש עוד שלושה חברי-כנסת בחופשה בחו"ל, זה עושה ביחד 23 אנשים, שחלקם הגדול נמצא בתפקיד, אבל אנשים צועקים מייד שכל הכנסת בחו"ל. כל הכנסת, ליריעתך, זה 120 איש.